

de alle tre i Hællsfab at gaa ned til Lunds for at give den gamle en Dragt Præg. De kom en Dag, medens Lund sad oppe paa sit Hus og var ved at reparere Taget. De Mrs. Lund saa de tre brede Mænd ved Døren og hørte, at de vilde have fat i hendes Mand, lagde hun med det venligste Smil: „Ja, kom nu inden for og imag nogen ny Blommevin, som jeg lige har faaet lavet, og saa skal jeg nok kalde paa min Mand, at han kan komme ned og tale med eder.“

Denne venlige Indbydelse kunde de tre Vandaler ikke modstaa. De fik noget af den hjemmelavede Vin, talte med Husets Folk og opgav dernæst deres onde Forhåbende. En Tid efter blev den ene af de tres Gustru meget og længe syg; men ingen var saa trofast til at besøge og pleje den syge som Mrs. Lund, og derved fik hun og hendes Mand saa Lejlighed til at „samle gloende Skul paa disse Menneskers Goved. Hændelsen med dem brændte bort. —

Engang, da de fløttede til en anden Egn, sagde de: „Vi er bange for, at vi ikke har sat Njset faadan paa Stagen, som vi skulde“. Det kan jo nok være. Thi hvor er den Skriften, der lader Njset skine klart nok. Men trods Prøft og Præf, saa var baade gamle Lund og hans Gustru faadanne Mennesker, som ikke fatte deres Nys under en Skæppe. Betsignet være deres Minde!

Nu hvieler de begge, til den store Paaskemorgen frembrøder. Det er faldt at være genfødt til et levende Saab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde.

Ivar Marius Hansen.

Udkast af Livets Tegnebog. (Af A.)

Paa Aeburg Fæstning vil man rejse et pragtfuldt Mindesmærke for Dr. Luther. Hertugen har tilføjet Sagen sin virksomme Støtte. Tanken, hvori der ligger noget øgte storlaaet, er, at Mindesmærket skal afløses i 1917, i hvilket Aar der rimeligvis vil blive afholdt store Festsigheder i alle lutheriske Lande til Minde om, hvad der skete for fire Hundrede Aar siden.

Paa Koburg Fæstning sad Luther en Tid gemt under urolige Tider og vanskelige Forhold. Stejeren havde indvandslet et Kirkesøde i Ausburg til den 8. April, 1530. Der skulde handles om Modstand mod Tyrkerne, samt om religiøse Menigheder, om disse sidste dog „i Aarligheds-Mand“, i Følge Programmet. Afbestemte mindre anfaa Landsherren det raadeligt ikke at tage Luther med til denne Sammenkomst, men efterlod ham paa nævnte Fæstning — indenfor de Mure, der siden under Tredieaarstrigen trodsede alle Wallensteins raende Angreb. Luther famtykkede sin modvillig og udtalte, at han nok havde „for grov en Nøst“ for faadan et Møde, medens den egenlige Grund menes at være, at Stejeren vilde have opfattet det som utilgivelig Trods, om en, der var fordynt af Wormserediktet, havde fremtillet sig der.

Det var under dette sit ikke fuldt halvaarige Ophold paa Koburg Fæstning, at Luther, som han udtrykte det, byggede tre Lovhytter, for Davids Salmer, for Profeterne, for Ulov, hvilke tre Bærker han her faldede med. Tillige var det under dette Ophold, hans Fader døde (Juni 9.), glad og stærk i den Tro, Sønnen bekendte og lærte.

Veit Dietrich, en ung Præst fra Nymberg, som holdt Luther med Selskab paa Fæstningen, fortæller mangt og meget om, hvorledes Dagene gled hen. Nærende er det at læse, hvad han meddeler om Luthers barnlig-sikre Tro, om de tre Timer, der daglig tilbragtes i Bøn. „Mandens mærkelige Fæstthed, Munterhed, Tro og Saab kan jeg ikke nok som beundre“, siger Veit. „Disse Egenskaber nærer han ved flittig Grundten i Guds Ord. En Gang hørte jeg ham bede: „Jeg ved, du er vor Gud og vor Fader, derfor er jeg sikker paa, at du vil ødelægge dine Børns Forsøgere. — hvis ikke, er Faren din faabel som vor. Vi er tvungne til at møde den. Tag os da i Forbær!“ Med omtrent disse samme Ord hørte jeg ham be-

de, som han stod og talte med klar Nøst.“

Det var jo, vel at mærke, under denne Nagsdag i Augsburg, at den navnkundige og for den lutheriske Kirke fundamental Befendelse, den Augsburgske Konfession, først bragtes frem.

Men der ikke var mange Lutherane af mange Nationer, som gladelig vilde yde en Gave til dette nye Mindesmærke for vor Kirke-fader?

Under sin første Tur til Amerika (nemlig i 1842) besøgte Dickens bl. a. ogsaa Niagarafaldet. Enkelte Stykker af et Brev til en Ven i gamle England gengives her:

„Jeg var ikke skuffet, men kunde ikke overstue det. Sjælløst blindedes og gemmeblødetes jeg af Båndsprøjet. Jeg saa Vandet rose ned fra en uhyre Højde, men var ikke i Stand til at faa et Indtryk af Form eller Bestedelse, men kun af ubestemt Uendelighed. Men da vi fik os fat i Baaden og krydte over ved selve Faldets Fod, da begyndte jeg at fornemme, hvad det var. — Jeg skyndte mig til Gestejskafdet. Alene gik jeg ned i selve Bassinet. Banstiftet kan et Menneske staa Gud nærmere end han gør der. Ved mine Fødder var der en pragtfuld Regnbue, og fra den saa jeg os mod, o, hvilket Fald af flart, grønt Vand! Den brede, dybe, mægtige Strøm synes at dø under sit Fald, men fra dens bundløse Dyb opstiger hint uhyre, aandeagtige Taagedryb, der aldrig stiller, og som har gaaet igen paa dette Sted med samme mægtige Højtidelighed — maasse siden Verdens Skabelse.

For nærværende er det mig umuligt at skildre min Stemning. Jeg kan blot sige, at den første Virkning af dette mægtige Skuepil paa mit Sind var Fred — Nøst — store Tanker om evig Hvile og Lyffalighed, ingen Bedøftthed om Nædsel. Jeg kan ryste ved at tænke paa Glencoe (det er en vildsom og stor-slaaet Slugt mellem det nordre Argylshires Fjerge i Skotland), men naar jeg tænker paa Niagara, tænker jeg paa dets Skønhed.

Gid du kunde høre den Dumdren, der runger mig i Øret, som jeg skriver dette. Vegge Fald er her under vore Vinduer, saa vi fra vore Bærelser kan se lige ned paa dem. Hvad vilde jeg ikke give, at du og Mac bor her og kunde deltage i mine Følelser! Jeg var lige ved at sige: Hvad vilde jeg ikke give, at den køre Fige, hvis Støv ligger i Kænsal Green, havde levet og var kommet saa langt med os — men hun har været her mange Gange, tykles mig, siden hendes søde Majn vandt bort fra mit jordiske Blif.“

Det betaler sig at lægge Mærke til, hvad de store, rige Aander siger om deres første Besøg paa flige alvorsfulde Steder.

Der var engang en anden Digter, der oprejste Niagara. Han sølte sig skuffet, og gennem hans Meddelelse gaar det som en Undertone: ikke anet! Men han var ogsaa yng — i Sindet. Gode faaret sin Sjæl paa Livværelsens Skind og Vrøds. Atter en anden hentes gennem det gungrende Brus at høre Serrens Ord til Moses: Drag dine Sto af, thi du er paa hellig Grund!

Jagen en anden brast i Graad, skammede sig ved sin Bantro, og bad en inderlig Bøn, der blev som en Blesse til det evige Liv. Men nu os Smaaafolk, hvad sølte vi? Na, kan han vi sølte noget, som vi mangler Ord til at udtrykke.

Det meningsløse burde man altid omhyggeligt undgaa. — Se nu foreleden i Chicago. Den store politiske Kongres aabnedes med Bøn, en Dag af en Katolikpræst, eller „Fader“, som de — stundom med rette — kalder sig, den næste af en jorðiff Rabbiner, og saa videre. Ja, men det maatte jo da anses for det ene rigtige, naar dog alle Befendelser kunde antages at være repræsenteret, vil en og anden mene. Sikkert, hvis — ja, hvis der er en treenig Gud i Himlen, og hvis denne treenige Gud, i Personerne jeg sikker paa, at du vil ødelægge dine Børns Forsøgere. — hvis ikke, er Faren din faabel som vor. Vi er tvungne til at møde den. Tag os da i Forbær!“ Med omtrent disse samme Ord hørte jeg ham be-

skønneste Orden. Men faadan er den hellige Treenhed i Følge Striktens uvigelige Vidnesbyrd nu netop ikke.

Saa kan man altsaa vide — ja, man kan for det første vide, hvor meget sig Procedur er værd herne-den, naar man nemlig kender Vennefæst; og man kan for det andet vide, hvor meget den gælder i Himlen: i Himlen, hvor Retfærdigheden bor.

Danmarks-Vygningen Paa Verdensudstillingen i San Francisco 1915.

San Francisco, Cal., 20. Juni 1912.—Et halvt Aar er nu gaaet, siden noget over en Million „Danmarks-Vygnings-Mærker“ blev udsendt til ca. 800 danske Foreninger og Menigheder, spredt rundt omkring i alle de nordlige Stater. I et Brev, som fulgte med Mærkerne, skrev vi blandt andet:

„Det længe bebudede Danmarks-Vygnings-Mærke bliver i disse Dage udsendt over hele Landet, og af Hensyn til det store dansk-amerikanske Nationalforetagende, hvis Bæ og Vel beror paa dette lille Seendebuds-venlige Modtagelse i danske Lejre, er det at haabe, at Mærkets Bæbring gennem Staterne maa blive et Triumftog fra Hav til Hav og fra Golfen til langt ind over den kanadiske Grænse.“

Det er os i Dag en Glæde at kunne konstatere, at dette Saab ikke er blevet skuffet — i hvert Fald ikke i nogen næneværdig Grad. Skønt vi hos en bestemt Del af den dansk-amerikanske Befolkning har truffet paa en Passivitet, som vi endnu ikke har funnet forklare os, saa har Danmarks-Vygnings-Sagen i det store, brede Lag fundet en Velvillie og Begejstring, som fuldt ud berettigede de paa Forhaand nærede Forventninger. Ganske vist har der her og der været Foreninger, som af forskellige Grunde har fundet sig besjætet til at returnere Mærkerne, men kun to eller tre har taget bestemt Afstand og nægtet at have noget med Sagen at gøre. Til Gengæld har vi mange andre Steder, hvorfra vi paa Grund af vedkommende Forenings helsefærdige Størelse og Formue ikke havde ventet os stort pekuniært Udbytte, sporet en Interesse og en Njst og Villie til at melde sig ind i de aktive Arbejders Rækker, som har virket lige saa velgørende og opmuntrende som overrøsende.

En Ulfesprojert spaaede os, at det vilde falde os vanskeligt at faa den danske Ungdom med os. Det er vanskeligt at fatte, hvad han beferede sine Formodninger paa, thi det modsatte har vist sig at være Tilfældet: de allerfleste dansk-amerikanske Ungdomsforeninger har nemlig taget Arbejdet op med hele Ungdommens Fyrighed og Begejstring og lovet ikke at svigte, før Bærket er fuldbendt. Den samme Njst og den samme Begejstring har vi i mærkbart høj Grad fundet hos de yngre Foreninger, de fleste Løgere af Broderfamfundet, Søsterfamfundet og andre forenede Samfund. Skønt de fleste af disse uden Tvivl kæmper med alle en ung Forenings Svørdigheder, har de modtaget Udførelsen om Danmarks-Vygningen med Jubel, og uden at behøve en anden Opfordring har de floaet Kreds om Foretagendet og tilføjet det Støtte med en Beredvillighed, som tydeligt beviser, at hos dem sidder Danfæsten i Højsædet.

Det maa dog ikke hermed fortaas, at vi med ringere Held har henvendt os til de ældre Foreninger, thi saa godt som hos dem alle har vi fundet fuld Forstaaelse af Foretagendets Betydning for Dansk-Amerikanerne. Med meget faa Undtagelser har de tilkendegivet deres Beredvillighed til at være med, naar det gjaldt om at hædre gamle Danmark, og at de som danske Foreninger — grundfæstet paa Fædrelandskærligheden og baaret op af Minderne om Bang og Bønge — med god Samvittighed kunde — og af Pligt ligesom burde — støtte og fremhjælpe et Foretagende, der for Alvor skal vise, hvad Dansk-Amerikanerne kan udrette, naar der løstes i Flot.

I de fleste af vore Meddelelser til de danske Foreninger — særligt da

vi sendte dem Mærkerne — har vi stærkt pointeret, at det ikke var Meningen, at Foreningen selv skulde købe og betale for dem; det var aldrig vor Hensigt at gøre Strandflug paa Foreningernes Kasser. Ganske vist opfordrede vi alle dansk-amerikanske Organisationer til at benytte Danmarks-Vygnings-Mærket paa deres officielle Korrespondance, og det har vist sig, at vi heller ikke har gjort Regning uden Bært; thi der er vist i Dag saa godt som ingen af vore Foreninger, som afsender et Brev uden dette, nu vel sendte Mærke. Men hvad vi særligt bad om var dette, at hver eneste dansk-amerikansk Organisation vilde betragte sig som Agent for Mærkets Afhævelse. Vi bad dem om stadigt at lade Mærket fremligge til Salg paa Møderne samt indlægge et godt Ord for Sagen, naar Lejlighed gaves. Naar Mærkerne saa en Gang var solgt, kunde der findes os Afregning, og flere Mærker vilde blive sendt. At ogsaa denne Anmodning bliver efterkommen i vid Udstrækning, har vi allerede modtaget talrige Beviser for. I alle de danske Centreter ruller de bestedne 1-Centstykker ind i smaa Bunter, som samlet eventuelt skal udgøre den imponerende Sum af 50,000 Dollars; alle Steder bærer Danfæren — figurligt talt — Sten til det stolte Monument for gamle Danmark, som om nogle Aar i Form af en pragtfuld Vygning, skal snejse ved Stillehavets Bred.

Strafs efter Udførelsen af Mærkerne i November 1911 oplydt der her og der Misforstaaelse om Danmarks-Vygnings-Mærkets Mission. I et Cirkulære paatalte vi, at Mærket skulde paalade Postager i Lighed med det bestedte danske Julemærke, og dette fik enkelte til at tro, at det tilsendte Dp lag skulde være udføjet inden Jul, hvilket for manges Bedkommende (det glæder os at notere til deres Sorg) viste sig at være umuligt. Det lykkes os dog snart at fjerne denne Illusion.

Saa var der andre, som — vore Breve til Krods — straks tog Pengene af Kassen og sendte os Betaling for Mærkerne. Dette maa vi absolut betragte som et smukt Træk, og Pengene skal nok blive taget godt Vare paa; men alligevel havde vi hellere set, om Mærkerne var blevne fremlagt til Salg blandt Medlemmerne, Pengene sendt os, naar Mærkerne var solgt, og det ene Mærkeoplag fulgt af det andet. Skulde det være Tilfældet — hvad vi dog ikke har nogen Grund til at antage — at enkelte Foreninger har ment, at dette var den letteste Maade at blive os frit paa, saa haaber vi ogsaa snart at kunne omstyrte denne Illusion. Med Hensyn til Foreningens Medlemsantal og Størrelse n af den danske Befolkning i dens Virkefæds skal vi sørge for, at ingen i længere Tid staar uden Mærker. Foreningen, som allerede har betalt, men endnu ikke indsendt ny Veitilling, maa derfor ikke blive forbauset, om vi en skønne Dag sender dem et friskt Dp lag. Og vi haaber, de vil modtage dette (og et tredje og fjerde med samme Belovelse som det første.

Ser I, kære Landsmand, Danmarks-Vygnings-Sagen trænger til Eders Støtte ikke blot i Dag og i Morgen, men i hele de næste tre Aar. Den trænger til Eders utrættelige Bistand, Energi, og aktive Arbejde. Det er ingen let Sag at indsamle 50,000 Dollars i Pennies. Derfor: Bliv ikke træt med det første. Gør Sagen til Eders Sag — saa gaar det. Saa til Lyd for den ved enhver Lejlighed. Kun saa Danske vil vægse sig ved at give sin Skærv hvis I retter en personlig Henvendelse til ham.

Høje Danmarks-Vygnings-Sagen er udførelsen af Aarligheden til Fædrelandet, og i denne Stemning skal den ogsaa finde sin fremtidige Næring. Men der skal ogsaa Pengene til, og vi lægger ikke Skul paa, at Indsamlingen af de nødvendige Midler er det, der foreløbig ligger os mest paa Hjertet. Betrag det derfor ikke vore gentagne Henvendelser som Tiggeri og Vægeri. Ingen skal bevises derved — ingen personlig Uegærighed skal mættes. Foretagendet har kun et Maal: Til Danmark! Vi haaber derfor at virke i fremtidig god Forstaaelse med alle dansk-

amerikanske Organisationer. Tag os det ikke ilde op, naar vi fortæller eder, vi trænger til flere Pengene.

Nægt os ikke eders Bistand, naar vi har den behøv.

Danmarks-Vygningen paa Verdensudstillingen i San Francisco 1915 skal i Ødet fuldeste Forstand være en Gave fra Dansk-Amerikanerne til Fædrelandet. Hver eneste en, som har Njst til at yde sin Del, være den stor eller lille, skal saa Lov der-til.

Californias Danske skal, som tidligere lovet, nok gøre deres Andel. Og at de staar beredt til at indfri dette Løfte, skal blive klargjort i en anden Artikel.

Danmarks-Vygnings-Komiteen, German J. Korrell, Sekretær.

COPENHAGEN Snustobak for Skraaning. SNUFF COPENHAGEN SNUFF VI GARANTERER for at "Copenhagen" Snus er og har altid været fuldstændig ren. Hvis Deres Forstander ikke har det, vil vi sende Dem det pr. Post til den almindelige Pris, 5 Cent /Eksen, indtil Deres Forhandler faar det. Primærk modtages. "Copenhagen" er Verdens bedste Skraaning-Tobak. WEYMAN-BRUTON COMPANY, 50 Union Square, New York.

NORDISK KONVERSATIONS-LEKSIKON. Indeholdende Forklaring over vigtige Navne, Genstande og Begreber, som forekommer under Læsning og i Samtale. 3die Udgave, med Supplement. Tilsammen over 6000 Sider indb. i 6 smukke og holdbare Bind med brun Læderryg og Hjørner, og Titel i Guld. Nu kun \$12.00. Dette fortrinlige Værk bør ikke savnes i nogen Samling af danske eller norske Bøger, naar det kan faas for en saadan Pris. Kartoneret faas Værket for \$8.00. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

ALBERT LUNDES TALER. Følgende Taler af Albert Lunde fra 1911, hver særskilt hæftet i kulørt Omslag, havet nu paa Lager: 1. Esajas Syn. 2. Har du modtaget Guds Kald? 3. Enheden i Kristus. 4. Vor Tids Behov. 5. De opladte Læber. 6. Et er fornødent. Pris per Styk 5 Cts. Alle 6 tillige med en Tale af samme over „Sakæus“ holdt i Bethesda 1910 tilsammen for 25 Cts., portofrit. Dan. Luth. Publ. House.

THE LUTHERAN SUNDAY SCHOOL HANDBOOK. A Manual for Sunday School Teachers by Rev. J. R. E. Hunt, with Foreword by Prof. E. Norelius and Introduction by Dr. G. H. Gerberding. Published by the Swedish Augustana Synod. 291 Pages in handsome Cloth Binding with Title stamped in Gold on Back and Side. Price \$1.00. Contents by chapters: Part I. 1. Historical Sketch of the Religious Education of the Christian Youth. 2. The Lutheran Conception of the Sunday-school. 3. The Aim of the Lutheran Sunday-school. 4. Relation of the Sunday-school to the Church. 5. The Relation between the Sunday-school and the Pastor. 6. The Relation between the Sunday-school and the Home. 7. The Relation of the Sunday-school to the unconfirmed and the confirmed. 8. The Lutheran Sunday-school Superintendent and other Officers. 9. The Lutheran Graded Sunday-school. 10. The General Council Graded System. 11. The Intermediate and Senior Departments. 12. Music in the Sunday-school. 13. The Catechism in the Sunday-school. 14. Special Days and Services in the Sunday-school. 15. Discipline in a Lutheran Sunday-school. Part II. 16. The Office and appointment of a Sunday-school Teacher. 17. Some Qualifications of a Lutheran Sunday-school Teacher. 18. Some Qualifications of a Lutheran Sunday-school Teacher (continued). 19. The Sunday-school Teacher's Work and Aims. 20. The Lutheran Sunday-school Teacher's Preparation. 21. The Lutheran Sunday-school Teacher's Teaching. 22. Method of Teaching. Part III. 23. Child Study. 24. Childhood. 25. Boyhood and Girlhood. 26. Early Adolescence. To the great army of Lutheran Sunday-school teachers who voluntarily are rendering to the Master a great service of love this book is dedicated by the author. It is a book that deserves a place in the library of every Lutheran Sunday-school teacher who can read the English language. The book is carried in stock by DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, BLAIR, NEBR.